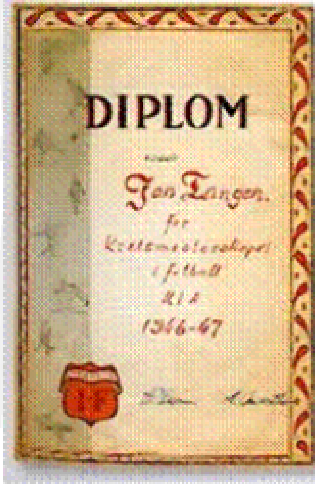

Klubbmerket

Logo, emblem, skjold og sikkert mye annet. Men vi kaller det klubbmerke eller bare merke. Hvordan klubbmerkene til før krigsklubbene så ut har det ikke vært lett å finne ut av. Ikke et eneste sted har vi klart å oppdrive et bilde eller en tegning av et Norrøna eller Strømmen FK merke.

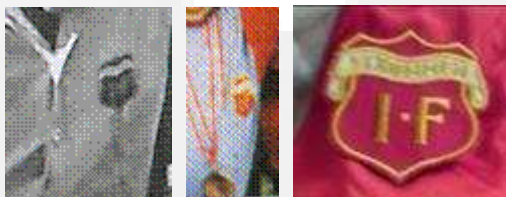
Det vi vet er at det klubbmerket Strømmen Idrettsforening bruker i dag er ganske så nøyaktig det samme som ble skapt ved sammenslåingen i juni 1945. Men helt likt er det ikke. Gode bilder av det opprinnelige klubbmerket har vi ikke, så du får nøye deg med disse:

Diplomet er fra 1947 og drakta fra 1946. Så vidt vi kan se var feltet hvor det står "Strømmen" hvitt mens resten av merket var rødt med sort (eventuelt mørk grå) skrift og omriss. Vimpelen under fra 50-tallet viser noe av det samme. På billetten til Jan Tangens minnekamp i 1966 ser vi at klubbmerket har fått dagens form og farge.

Strømmen er en av de få klubbene som gjennom så godt som alle år har spilt med klubbmerket på drakta. På femtitallet dukket det opp en aldri så liten avart av merket på draktene. Det måtte produseres merker som kunne sys på, og det kan virke som de ble produsert i et så stort antall at lageret holdt i tretti år.

Sort hvitt bildet til venstre er fra 1957, det midterste bildet er fra Norway Cup finalen i 1978 og til høyre et nytt bilde av et gammelt merke. Hvorfor den grå/sorte fargen hadde blitt erstattet av gult må gudene vite, kanskje en feil fra leverandøren? Klubbmerket som ble brukt i andre sammenhenger som på brevark og i blader var merket slik det ser ut i dag og kun i fargene rødt og grått.

På starten av åttitallet kom det riktige klubbmerket også på draktene. Bildene under er fra 1985. Riktige flotte farger samtidig som vi legger merke til at omrisset ikke lengre er ensfarget grått/sort (ev gult) men at de grå strekene har blitt supplert med en tynn stripe rødt på yttersiden. "Ørene" har funnet igjen til sin opprinnelige form og likner ikke lengre på en slags gardin.

Klubbmerket hadde fra nå av kun et utseende og en fargesammensetning som ble brukt på drakter, treningstøy, trykksaker, skjerf, flagg, klistremerker og mye annet. Dog hendte det at den grå fargen ble erstattet med hvit, f.eks på brevark og klistremerker, grunnen antar vi var prisen på tofargerstrykk kontra firefargers på den tiden. Metallnåler, pins om du vil, ble også produsert: For å være helt sikker på å overdrive tar jeg med fire pins også. Fra venstre: 2007, 50 eller 60 tall med krans, 70-80 tallet, 90-tallet.

Den til venstre er helt ny, er det en slags retro gimmick? Nåla nummer tre fra venstre er fra sekstitallet (men overlevde langt ut på åttitallet) og er så å si identisk med fjorårets produksjon. Nummer to fra venstre er klubbmerket med krans fra seksti, sytti og åttitallet, dette ble kun gitt til folk som hadde gjort deg fortjent til det. Pinen til høyre er fra slutten av åtti – starten av nittitallet.

I dette århundret skjedde det noe med klubbmerket. Uten å være for bombastiske legger vi skylden på PC-en. Se her:

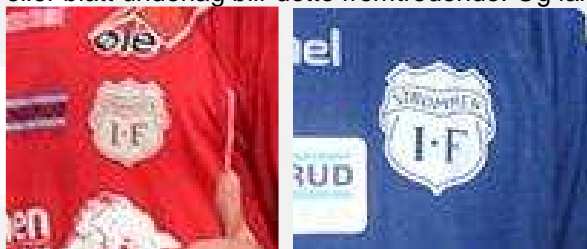
Merket til venstre er det gode gamle. Det til høyre er ganske likt, men ulikt nok til at det skjærer i øynene på en god del av oss. "Strømmen" feltet har blitt flyttet lengre ned, bokstavtypen er noe endret og merket har blitt smalere. Kan vårt kjære klubbmerke ha blitt tuklet med på en dataskjerm?

Dessverre er det bastard versjonen til høyre som brukes på drakter, supporter effekter og nesten alt annet i dag. Men heldigvis har Per Nygren blitt oppmerksom på saken og nå ser vi stadig oftere denne versjonen i bruk:

Bra, måtte den forferdelige misfoster versjonen forsvinne så fort som mulig. Men heller ikke denne nye elektroniske versjonen av klubbmerket er helt som det skal være. Ser du godt etter vil du legge merke til at formen er spissere i bunnen og ved ørene. Særlig ved ørene. Men det kan vi og må vi nok leve med.

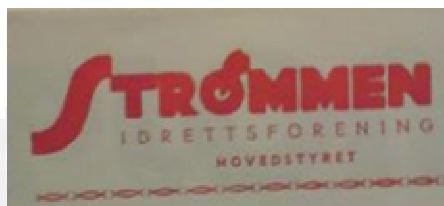
Hvor stor er prisforskjellen på et ensfarget og et flerfarget påtrykk merke fra Aabel Sport? Hvorvidt det er økonomien i det eller manglende initiativ som gjør at vi fortsatt bruker et ensfarget trykk mens de fleste andre har gått over til flerfargede skal være usagt. Særlig når klubbmerket skal trykkes på rødt eller blått underlag blir dette fremtredende. Og langt fra pent:

Grått som hovedfarge? Hvitt som hovedfarge? Hvorfor det? Det kan være at vurderingen som har blitt gjort er at et flerfarget merke med rødt som den dominerende fargen vil komme dårlig frem når det trykkes på rødt og/eller blått. Men hvorfor da ikke gjøre som på starten av nittitallet?

Fra ganske tidlig (helt siden 1945?) har Strømmen blitt skrevet på sin egen særegen måte. Den spesielle S-en gikk går igjen over alt og det samme gjorde Ø-en. Under ser du headingen på brevark fra seksti- og nittitallet.

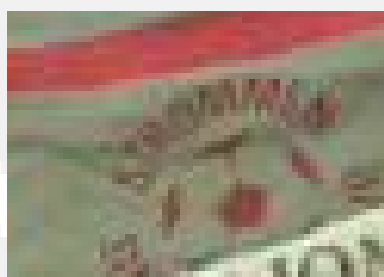
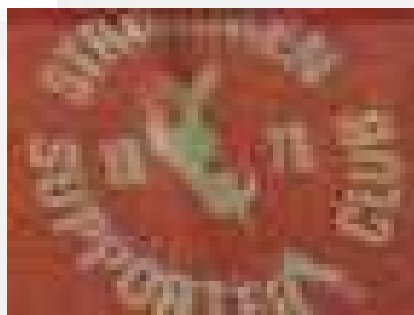
På åttitallet dukket det opp et smilende ansikt på S-en. Det ble også laget et eget merke av denne, ikke som en erstatning men som et supplement. Men fra tid til annen blir dette glemt og både vanlig s og vanlig ø er i bruk. Hvem har skylda for slurvet? Ganske mange sikkert, men fra nå av skjerper vi oss...

I årene fra 1987 til 1993 var klubbmerket borte fra drakta. Da Rustad, Steinlein, Erlandsen, Kallstad og Hoff jublet for opprykket til Eliteserien i 1987 var det uten klubbens stolte merke på venstre side av brystet.

Mens vi er inn på merker tar vi også med supportermerker. Strømmen Supporter Club ble stiftet i forbindelse med opprykket til 2. divisjon i 1977 og merket de brukte besto av en fotballspiller i rød og grå drakt, navnet på supporterklubben og stiftelsesåret. Denne supporterklubben trakk inn årene etter noen år (og noen nedrykk), men etter opprykket til Eliteserien i 1985 dukket klubben opp igjen. Det var vel egentlig en ny klubb men det samme navnet ble brukt og på starten også det samme merket. Etter en pubkrangel om opphavsrett erstattet Strømmen Supporter Club fotballspilleren med en ball.

Den mer rølpete og på starten høyst uavhengige supporterklubben Strømmen Greyhounds – som utga fanzina Grå Stær – dukket opp i 1993 og tok i bruk et merke i stil med væremåten for øvrig. På slutten av nittitallet forsvant dette fenomenet i takt med klubbens nedrykk, men i forbindelse med cupkampen mot Lillestrøm i 2005 og opprykket i 2006 krøp den sovende hunden ut av hiet igjen. Nå med et mer familievennlig merke.

USERIØS, SUBJEKTIV, UAVHENGIG
GRÅ STÆR

Det har gått 97 år siden ungdommene som samlet seg på losjelokalet stiftet det som senere skulle bli Strømmen Idrettsforening. I de siste 63 årene har Strømmen IF spilt med klubbmerket på brystet. Har du sett noe penere?

Aldersbestemt fotball på Strømmen

Snakker man fotball og Strømmen IF er det ikke bare seniorfotballen folk husker rundt i det ganske land. Ganske langt derifra faktisk, og selv om det er tatt med en del fra den aldersbestemte fotballen forskjellige steder i denne artikkelen blir ikke en historisk oppsummering av Strømmensfotballen komplett uten et eget avsnitt om junioravdelingen. Strømmen (inkl klubbene før krigen) har vunnet 111 kretsmesterskapstitler på Romerike. Holder vi seniorfotballen og old boys utenfor er tallet 79 kretsmesterskap i aldersbestemt fotball. Suverent best på Romerike.

Vestre Romerike Fotballkrets (som Strømmen tilhørte før det ble Romerike Fotballkrets i 1970) arrangerte det første offisielle kretsmesterskapet for juniorer (G18) i 1928 og den første klubben som kunne smykke seg med tittelen kretsmestere for juniorer var Norrøna. Bedriften ble gjentatt året etter og i 1932 tok klubben sitt første kretsmesterskap i gutteklassen (G16). Smågutteklassen (G14) ble etablert av kretsen i 1936 og året etter ble Strømmen FK kretsmestere i denne klassen. Ni kretsmesterskap i aldersbestemte klasser ble vunnet av Strømmen og Norrøna før krigen,

ganske nøyaktig en tredjedel av de kretsmesterskapene som ble arrangert. Det siste juniormesterskapet før krigen og de tre første etter frigjøringen vinnes alle av Strømmen. Juniorlaget vant Åseturneringen (Østlandsmesterskap) på Bislett foran ti tusen tilskuere i 1947 og på dette laget fant man flere av spillerne som senere spilte for klubben i Hovedserien gjennom femtitallet.

Som kretsmester i juniorklassen ble man i årene før og etter krigen kvalifisert for et sluttspill i juniorklassen mellom de forskjellige kretsmesterne. Dette var forløperen til NM for juniorer som ble arrangert for første gang i 1953. Her gikk det ikke så bra for Strømmen som deltok for første gang samme år som Strømmen BK og Norrøna slo seg sammen, altså i 1935. Første året ble det tap 3-2 mot Skeid og i 1938 ble det tap mot Sarpsborg etter omkamp, begge deler i første runde. Bedre gikk det i 1939 da Fredrikstad ble slått 2-1 i omkampen men Lyn ble for sterke i andre runde. I 1946 og 1947 ble det igjen tap i første runde og da kilden er en bok fra 1948 blir det stopp der.

På femtitallet henter Strømmen IF hjem 7 kretsmesterskap i aldersbestemte klasser og på sekstitallet dobles dette tallet til 14. På slutten av sekstitallet, nærmere bestemt i 1968 og 1969 vinner klubben KM for juniorer, gutter og lilleputter. I 1970 slås Vestre Romerike og Østre Romerike kretser sammen til Romerike Fotballkrets, den samme kretsen som i dag av en eller annen grunn heter Akershus Fotballkrets (Akershus fylke er delt i tre fotballkretser, klubbene fra Asker og Bærum spiller i Oslo FK og klubbene fra Frogn spiller i Østfold FK). Men Strømmen fortsetter dominansen og vinner ni kretsmesterskap i årene fra 1970 til 1975. Ytterligere åtte titler blir det på slutten av syttitallet. Ull/Kisa vinner KM for juniorer i 1971, men det spørs nok om det ikke var Strømmen som var best på Romerike det året. Klubben var i hvert fall best i Norge da Norgesmesterskapet for

juniorer ble vunnet av et lag med rød og grå drakter. Foran 2800 tilskuere på Strømmen Stadion ble Frigg slått 3-0 i finalen. Bildet til venstre viser Jørn Nielsen som briljerer på kanten. Under ser du et hittil upublisert bilde av laget, nemlig fra banketten. Som seg hør og bør ble banen stormet ved kampslutt (bildet til høyre).

Norway Cup ble arrangert for første gang i 1972 og etter noen år blir Ekebergsletta et fast ferieinnslag for Strømlinger. Strømmen blir den første Romeriksklubben som når helt til topps i turneringen da lilleputtlaget (G12) vinner finalen i 1978. Finalen mot Start ble spilt på Bislett og Tore Kallstad scoret det første av kampens fire mål, alle til Strømmen. For denne prestasjonen ble laget tildelt Skedsmo Kommunes Kulturpris og navnet "Kulturputtene" skulle feste seg ved den gjengen i mange år fremover.

Også i 1979 vant Strømmens lilleputtlag Norway Cup. På åttitallet dominerte Strømmen fortsatt den aldersbestemte fotballen på Romerike og hele femten kretsmeesterskap ble hentet hjem. På Ekebergsletta var du respektert hvis du gikk i rødt og grått. Juniorlaget vant finalen mot nigerianske Agidigbi i en høydramatisk kamp de snaut ti tusen tilskuerne aldri vil glemme. Først 2-0 til Strømmen, så ble det 2-2 før Strømmen gikk opp til 3-2 som også ble sluttresultatet. Mot slutten av kampen fikk nigerianerne et mål "annullert" for angrep (les overfall) på keeper, noe lagledelsen deres ikke var helt enige i. Dommeren ble jaget av banen og det tok tjue minutter før kampen kom i gang igjen.

Guttelaget spilte seg også fram til finalen dette året men tapte knepent mot et tysk lag. Ny finale ble det i 1988, også da for juniorlaget men Ørn Horten trakk det lengste strået i en jevn batalje på Bislett. I 1989 hadde guttelaget gullet praktisk talt i lomma, men en 2-0 ledelse mot Åsane endte med et bittert 3-2 tap. Rolf Hofmos Minnepris (beste klubb i Norway Cup over en treårsperiode) ble tildelt Strømmen

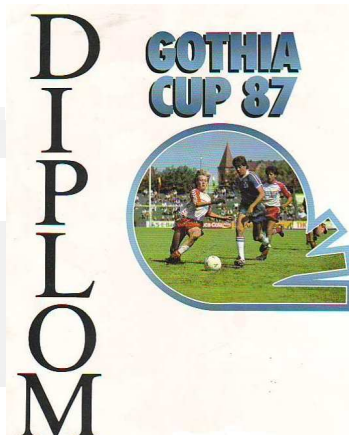
to ganger på åttitallet. Klubbens aldersbestemte lag deltar fortsatt i Norway Cup og gleden ved deltakelse er nok like stor hos de unge utøverne nå som før. Men resultatmessig er det en helt annen historie. Nå er det en overraskelse hvis vi har igjen noen lag på torsdagen (16.delsfinaler), i 1983 hadde vi tre lag på Sletta da fredagen startet (kvartfinaler).

Gothia Cup i Göteborg ble etter hvert også en tradisjon for klubben. Ferieplanleggingen på den tiden var enkel, forberedelser til Gothia i uke 28, Gothia Cup i uke 29, forberedelser til Norway Cup i uke 30 og Ekebergsletta i uke 31 – det var fire ukers ferie det. Det første Strømmenslaget som nådde finalen var juniorene i 1983 men GAIS vant 2-1 i finalen. Ny finale ble det i 1986, den gang for lilleputtlaget som måtte se seg slått 3-0 av CD Zuniga fra Peru. Først i 1988 kunne den største pokalen løftes på Nya Ullevi da juniorlaget slo polske Pogon Stettin i finalen. Finale for juniorene ble det også året etter men da vant FC Hong Kong etter straffesparkkonkurranse. Klubbens siste Ullevi finale var i 1991 da juniorlaget tapte 1-0 for polske Jagelonia. Totalt har Strømmen i løpet av 22 år deltatt med 86 lag i Gothia Cup, noe som fortsatt er turneringsrekord selv om det nå er over ti år siden sist gang klubben

deltok. Under storhetstiden var det åtte lag som tok turen nedover og den samlede kontingenten Strømlinger var vel på nærmere fem hundre personer.

Venstre: Thomas Berntsen hever den største pokalen foran 18 000 tilskuere på Nya Ullevi.
Høyre: Strømmen prydet turneringens offisielle logo i 1987.

På nittitallet startet nedturen for den aldersbestemte fotballen på Strømmen. Kun fire kretsmesterskap ble hentet hjem, en grell kontrast til sytti- og åttitallet. Slutten på dominansen i aldersbestemte klasser ble underlig nok markert ved at juniorlaget spilte seg frem til NM finalen i 1995, en finale Viking vant 2-1 foran 1100 tilskuere på Strømmen Stadion. Tre år senere hadde klubben verken junior eller guttelag i seriespillet. Slutten av nitti- og starten av det nye århundret var et sorgens kapittel for den engang så stolte klubben. De siste årene har det tatt seg noe opp igjen og Strømmen har deltatt med lag i alle kretsens aldersklasser. For to år siden deltok de tre eldste lagene i kretsens øverste divisjon og juniorlaget gjorde et etterlengtet comeback i NM. I fjor var juniorlaget kun to fattige poeng unna Kretsmesterskapet og opprykk til Interkretsserien, en serie vi vant i 1988. To år senere vant Strømmen Interkretsserien for Gutter 16 år.

Hvorfor dominerte Strømmen IF så til de grader den aldersbestemte fotballen på Romerike i mer enn femti år? Svaret er sikkert sammensatt, men det at klubben tidlig på seksti og syttitallet tok spillernes læring og utvikling på alvor var nok den viktigste årsaken. Mye trening under kyndig veiledning gir resultater og det kombinert med stolte tradisjoner som strakk seg tilbake til tretti og førtitallet gjorde sitt til at Strømmen var en av landets ledende aldersbestemte klubber fra trettitallet og frem til 1995. Når sant skal sies var vel naboklubbene manglende satsning også en medvirkende faktor, ambisiøse foreldre sendte ikke poden på trening hos Fjellsrud/Fjellhamar, Kurland, Lørenskog eller Skjetten – de kjørte heller de få kilometerne til Strømmen Stadion.

Ble det noe ut av alle disse gode fotballagene da? Ja, i høyeste grad. Det mest kjente eksemplet er rekordlaget fra 1985 som rykket opp til eliteserien, ned igjen året etter og så opp igjen. Av de 31 spillerne Strømmen benyttet i eliteserien i 1986 og 1988 hadde hele 19 spilt aldersbestemt fotball i klubben. Hører vi at det viskes "dem ble hentet inn fra naboklubbene" i bakgrunnen? Ja, at unge fotballspillere som ville noe med karrieren sin valgte Strømmen var en naturlig konsekvens av kvaliteten i arbeidet som ble gjort på Stadion. Men av de nevnte 19 eliteseriespillerne fra 86 og 88 hadde ikke mindre enn 13 av dem aldri spilt i andre klubber enn Strømmen IF. Produksjonen av toppspillere sluttet ikke med nedrykket fra eliteserien. Faktisk har hele ti spillere med bakgrunn fra aldersbestemt fotball i Strømmen spilt i eliteserien etter at Strømmen sist var der i 1988, og da er ikke noen av de med eliteseriekamper for Strømmen i 86 eller 88 medregnet. A-stallen som spilte kval for eliteserien i 1992 bestod av 25 spillere, 16 av dem fra egen junioravdeling. Hvilken Romeriksklubb som gjennom historien har vært best på talentutvikling og spillerutvikling? Svaret gir seg selv.

Hvorfor raknet det? Flere grunner til det også. En av de viktigste årsakene man kan peke på i ettertid var et sterkt press fra Akershus Fotballkrets om at unge fotballspillere skulle spille i sin lokale klubb lengst mulig. Dette slo en dobbel benkrok under Strømmen da klubben for å opprettholde nivået både var avhengig av at barn (eller retttere sagt foreldrene) med en annen postadresse enn 2010 valgte Strømmen som sin klubb allerede fra seksårsalderen samt at ambisiøse lokale ungdommer skiftet klubb når nye utfordringer var en nødvendighet for spillerens utvikling. Femten spillere fra ungdomsavdelingen i Strømmen har spilt for andre klubber i eliteserien etter at Strømmen var der for siste gang i 1988 og frem til sistemann debuterte på eliteserienivå for tre år siden. Hvor mange toppspillere har Lillestrøm produsert fra sin ungdomsavdeling på like mange år? Unge fotballspillere på Romerike har kanskje hatt kortere vei til treninga de siste årene, men utviklingen av eliteseriespillere har nærmest stoppet opp med Strømmens fall som områdets desiderte storhet på området. Var det hensikten Akershus Fotballkrets?

Kamper med flagget på brystet for aldersbestemte landslag er det 24 spillere fra Strømmen IF som har

spilt (se oversikt under "Landslagsspillere"). Navn har vi som du har merket styrt unna i teksten hittil. Vi kan ta litt om det til slutt. Årgangene 1965, 66 og 67 var de virkelig gyldne årgangene på Strømmen. Det var spillere født i disse årene som sto bak klubbens to første Norway Cup triumfer i 1978 og 1979 som lillegutter, Norway Cup triumf og Gothia Cup finale i 1983 og opprykket til eliteserien i 1985. Vi nevner i fleng Ole Martin Rundtom, Espen Hoff, Roy Gjertvik, Tore Kallstad, Hans Tvedte, Knut Johansen, Bjørn Eldar Petersen, Petter Westby og Lasse Olsen. Så legger vi til Tom Selmer og Pål Tribler som ikke nådde helt opp til eliteseriespill. Like etter dem kom

generasjonen pluss minus 1970 som spilte finale i Norway Cup og Gothia Cup i 1988 og var ledende sammen med kulturputt generasjonen i årene etter nedrykket fra eliteserien. Espen Haug, Thomas Berntsen, Geir Bakke, Svein Tore Flatås, Bjørn Viljugrein, Bjørn Arild Levernes, Petter Myhre og Knut Aga var noen av disse hvorav majoriteten tok skrittet videre til eliteseriespill. At Mike Kjølø ikke fikk A-

lagskontrakt etter endt junioralder er vel noe de fleste har fortrenget, en liten bommert det gitt. Like bra gikk det ikke med generasjonen som spilte seg frem til junior NM finalen i 1995, det var "bare" Knut Hovel Heiaas og Ronny Døhli som senere ble eliteseriespillere. Etter det er Espen Olsen den eneste fra Strømmens junioravdeling som har spilt eliteseriefotball samt at Petter Larsen har spilt en cupfinale. Ordentlige landskamper ble det på fire av de nevnte (Levernes, Viljugrein, Olsen og Kjølø).

Det var et kortfattet sammendrag om den beste junioravdelingen på Romerike i årene fra Norrøna vant det første aldersbestemte kretsmesterskapet på Romerike i 1928 til NM finalen for juniorer i 1995. Tall

for historiebøkene er 79 Kretsmesterskap, ett Norgesmesterskap og en tappt NM finale, seks Norway Cup finaler, fem Gothia Cup finaler, en drøss med andre pokaler, seks A-landslagsspillere, 24 aldersbestemte landslagsspillere, cirka 50 eliteseriespillere og så mange minner at man kunne ha skrevet en bok om det. Et navn savner dere kanskje. Da Stig Inge Bjørnebye skulle begynne på fotballgymnas i Oslo etter ungdomsskolen var Strømmen IF klubben han valgte. Med hell kan man si, det ble 110 eliteseriekamper, 195 Premier League kamper og 75 A-landskamper på ham. Valget Bjørnebye gjorde som sekstenåring skulle vel si det meste om

hvilken posisjon Strømmen IF hadde som talentutviklingsklubb. Nå har det gått tolv år siden det siste kretsmesterskapsdiplomet havnet på klubbhuset, vil vi noen gang oppleve det igjen?

- STRØMMEN IDRETTSFORENING -

Dette var vårt bidrag til fotballinteresserte Strømlinger og øvrige lesere. Gutta som samlet seg på losjelokalet på Strømmen den septemberdagen i 1911 skulle ha visst hva de stilte i stand. En stor takk til dere gutter..!

Takknemmelig fotballhilsen fra Strømmen Greyhounds.

Noter:

Det du nå har lest er ingen offisiell eller komplett versjon av Strømmenfotballens historie. Forfatterne er litt over gjennomsnittlig fotballinteresserte og har skrevet artikkelen ut i fra et supporterståsted. I ettertid ser vi at en del av artiklene går inn i hverandre, kanskje burde oppbygningen av dette makkverket vært annerledes. Uansett, vi håper at du synes det ble bra – det synes i hvert fall vi!

Kildeopplysninger:

Diverse utgaver av bladet "Strømmen Idrett" 1945-1972.

Boka "Strømmen – historien om stedet og folket". Anbefales for øvrig på det varmeste.

Boka "Fra Kaka til Carew" om Romeriksfotballen gjennom tidene. Anbefales enda varmere.

"Grå Stær", politianmeldt Strømmen fanzine (supporterblad) 1993-1994.

RSSSF Norway, norsk fotballstatistikk på nettet.

NIFS, norsk fotballstatistikk på nettet.

Avisutklipp fra perioden 1950-2006.

Gjenfortellinger fra eldre Strømlinger.

Egen hukommelse.

Bilder er rappet fra stort sett over alt. Takk til dere.

STRØMMEN IF - ROMERIKES STOLTHET -

